

Llibertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

desitja
un bon
any nou
als seus
amics.

Any II

Hospitalet del Llobregat, 6 de gener de 1934

Núm. 11

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Suscripció: 1 pta. trimestre

Aquesta insolidaritat!...

La Unió Catalanista ha fet públic un manifest en el que es constata el cansanci que experimenta el poble català davant l'acarniçada lluita de catalans contra catalans en uns moments en que, el mateix en l'orde polític com en l'econòmic, tants atacs es prodiguen contra Catalunya. La insolidaritat catalana que estem contemplant, evidentment, causa tedi. La voluntat decau i es fa necessari un reactiu patriòtic per a suportar les malenances de la nostra nacionalitat irredeemta.

Sempre que hom em demana quin reactiu hi ha davant de les defallences que les realitats polítiques ens motiven, els solc recomanar el sadollar-se d'Història; de la Història vera de la nostra pàtria.

Molts diuen que la Història és una cosa morta, una cosa trista i decepcionadora. Però els que diuen això, de no tractar-se de gent d'escassa cultura, formada a través del periodisme abjecte que tant abunda arreu, s'ha de tractar per força d'interessats en el desconeixement dels fets i de les veritats històriques que sofreix el nostre poble.

La Història no és una cosa morta, per bé que sigui la relació ordenada d'uns esdeveniments passats, talment com no és una cosa morta la vida que cadascú ha viscut, car és inqüestionable que de la vida que hem viscut cadascun dels vivents, n'hem tret el que se'n diu experiència. I tant com més anem vivint i tant com més anem recordant ben clars i precisos els fets de la nostra vida passada, més experiència adquirim, més ens anem formant un caràcter, més anem sentint-nos nosaltres mateixos i més anem orientant-nos de cara l'avenir.

No hi ha ningú amb cervell normal que pugui dir que el seu passat sigui una cosa morta, puix que no hi ha pas ningú que es pugui desentendre del seu camí seguit, de les seves vicissituds sobrepassades, dels seus dolors soferts i de tot el que l'ha format com a ésser moral. I l'home és tant més assenyat i conscient del seu valer com a tal, com més té presents els actes de la seva vida anterior i els sap meditar per a treure'n ensenyances i experiències profitoses per al seu propi futur.

Què és, doncs, la Història sinó la vida anterior d'un poble? Ella és per als pobles, per les nacions, especialment per les nacions que han perdut la seva llibertat estatal, allò mateix que per als homes els és la seva vida viscuda, una font inestroncable d'ensenyaments i també de reconstrucció de la seva personalitat moral.

La Història se l'anomena, amb raó, el gran mestre de la vida. I és tant veritat això, quan es pot constatar que la Història, que els fets històrics sovintment es repeteixen. Per tant, podem afirmar que a l'aprendre el que s'ha fet en un passat, equival a adquirir la noció clara i sobirana del que es deu haver de realitzar en un present i quin és el camí dreturer que condueix a un futur millor.

Resseguim les planes de la Història. Resseguim-les bé. Elles parlen amb un to i amb un fons doctoral inapelable. Emperò sapiguem també que elles creen el sentiment i l'ànima vivificadora.

Comprendre una Pàtria, veure-la transcórrer gloriosa i digna segles enllà... per a contemplar-la més tard trepitjada en sa dignitat, escarnida en el seu dret, maltractada pels delirants que l'envaïxen, no és pas igual que esguardar la tomba d'un inconegut. Això tonifica les forces decaigudes de la voluntat. I, sobretot, eleva l'esperit per damunt dels polítics immorals que la desorienten, dels intel·lectuals mediocres que li inspiren idees confusionàries, i dels pensadors habituats en la servitud que li mantenen el pensament esclau.

Ara bé; cal fer una pregunta. —De la Història en treu tothom els mateixos ensenyaments i orientacions?

No. Si tothom en tregués exactament els mateixos ensenyaments hi hauria una sola orientació, un sol camí, una sola conclusió respecte el que es deu haver de realitzar de cara el pervindre.

La Història no és una ciència exacta que dona resultats únics, matemàticament iguals. No. Cadascú treu de la Història aquells coneixements que s'adapten a la seva idiosincràcia. Això vol dir que l'home d'esperit conservador treurà de la Història coneixements conservadoristes, car només parlarà especial esment i analitzarà amb benevolença els fets que han servit per a imposar l'ordre i el manteniment dels drets individuals de possessió per damunt de la justícia i de les legítimes aspiracions dels desheredats de la riquesa social.

